

Marți 13 februarie 1990

In 1974 - MOTIUNE ÎMPOTRIVA DICTATURII

L-am cunoscut în anul '70. Cum nu-l mai văzusem, ani în șir, pe străzile Iașului, gândeam că și-a stabilit domiciliul în alt colț de țară. De aceea am rămas oarecum surprins când, zilele trecute col. ing. Gheorghe Zodian se-a vizitat la redacție. Să-i oferim posibilitatea să se prezinte și cititorilor.

- Am lucrat mai întâi la C.T.R. Apoi în 1967 în timp ce funcționam ca șef al Direcției Regionale Iași a Ministerului Afacerilor Interne după un lung șir de înscenări și șicanări, am fost îndepărtat din muncă, odată cu lotul de cadavre din aparatul de stat și de partid, care nu prezente garanție pentru politica ceaușistă dictatorială. Practic, am fost scos la pensie la vârsta de 52 de ani și apoi, după un an, reîncadrat fictiv. La trei luni după aceasta, am fost trecut, tot fictiv în rezervă și repensionat după prevederile noii legi a pensiilor (în cele trei luni am refuzat să prestez serviciu și să primesc retribuția bănească, protestînd verbal și în scris). În urma acestor manevre, făcute cu bună știință, pensia mi-a fost redusă la jumătate. Pentru a-mi asigura veniturile necesare traiului familiei, m-am încadrat la D.S.A.P.C (azi ICPRM).

Dar a venit anul 1974. Fostul mecanic de locomotivă (Gheorghe Zodian a mai deținut și unele funcții, între care cele de director general și ministru adjunct al transporturilor) a prezentat în adunarea generală de partid - în perioada de pregătire a Congresului al XII-lea al p.c.r. - o moțiune de protest împotriva cultului personalității și abuzurilor practice de Nicolae Ceaușescu și familia sa. (Se știe curaseră" deja în funcții de conducere Elena Ceaușescu, Nicolae Ceaușescu, Gheorghe Petrescu și alții). Autorul solicită, în încheiere, totodată, ca moțiunea să fie înaintată conferințelor municipale și județene ale partidului și, apoi, Congresului. Copii ale moțiunii au fost trimise de către semnatar ziarului "Scînteia" și revistelor "Era socialistă" și "Manca de partid".

Ce a urmat? Primul secretar al județului de partid a făcut presiuni asupra lui Gheorghe Zodian, urmate de acțiuni de amenințare

și intimidare, afirmând că moțiunea "nu este un material de partid, ci un rechizitoriu, un act de acuzare", mai cu seamă că, în închisoare, semnatarul cerea constituirea unei comisii centrale care să stabilească daunele aduse poporului, tragerea la răspundere a celor vinovați. Asumându-și riscurile Gheorghe Zodian a refuzat categoric să-și retragă moțiunea, dar ea nu va mai fi adusă la cunoștință Congresului. Au urmat represalii, începând cu percheziții domiciliare ilegale. La 5 februarie 1975, a fost arestat și transportat la București, la sediul Direcției de anchete penale a securității, de pe strada Rahovei. La anchetă au participat gen.lt. Neculai Pleșiță și gen.maior V. Gheorghe. "Al noroc și ai fost ministru adjunct al transporturilor, că altfel nu ne-ar trageura mâna" - i s-a spus. Slugile ceușiste îi cereau, în continuare, lui Gheorghe Zodian să-și retragă moțiunea. A rezistat tuturor anchetelor, intimidărilor și presiunilor. După prima anchetare, n-au dus într-o celulă, de unde mă scoicau de câteva ori pe zi la interogatoriu. S-a încercat un proces. În luna august 1975, am fost judecat, cu ușile încalșe, de Tribunalul Militar Teritorial București. Pentru delictul de a fi încălcat regimul de manipulare a documentelor secrete și strict secrete, am fost condamnat la 3 ani închisoare". La recurs, Tribunalul Suprem i-a redus pedeapsa la un an și 8 luni, cu suspendarea condiționată a executării.

Sirul șicanelor au continuat însă. Gheorghe Zodian a fost îndepărtat din serviciu, a fost urmărit, hăituit, Prietenii nu mai aveau voie să-l viziteze. De suferit au avut și cei doi copii ai săi, care n-au putut să-și termine studiile în specialitățile sale.

Gheorghe Zodian este un om onest, nu vrea multă popularitate în jurul persoanei sale. El nu se declară însă de acord cu încadrarea faptelor lui în prevederile articolului 1, litera "a", din Decretul-Lege din ianuarie a.c. privind amnistierea și grațierea unor pedepse deoarece a fost victima unui proces penal plăsmuit. El trebuia să fie un condamnat politic.

PETRU AGACHI